

Yunus Zeyrek

Nail Tan

Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretim Görevlisi, şair, halk edebiyatı araştırmacısı Yunus Zeyrek; 18 Kasım 2019 Pazartesi günü, Ankara'daki evinde hayata veda etti. Uzun zamandan beri kanser tedavisi görmekteydi. Cenazesi; 19 Ekim 2019 Salı günü, Gazi Üniversitesi Rektörlüğü Mimar Kemaleddin Salonu'nda saat 11.00'de düzenlenen törenin ve Kocatepe Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Rahmetli Zeyrek, 1956 yılında Ardahan Posof'un Yolağzı köyünde doğdu. Babası Nusrettin Bey, annesi ise Safura Hanım'dır. Ahıska Türklerinden bir aileye mensuptur.

Günlüce köyü ilkokulunda başladığı ilköğrenimini Ardahan'da, ortaokulu Diyarbakır Silvan Yatılı Bölge İlköğretim Okulunda tamamladı. Erzurum'daki lise öğreniminin ardından Atatürk Üniversitesi Kâzım Karabekir Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirerek edebiyat öğretmeni oldu (1979). Pınarbaşı, Gökçeada ve Çan'daki orta dereceli okullarda Türkçe, edebiyat öğretmenliği ve Tavşanlı'da Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü yaptıktan sonra MEB tarafından Almanya'daki işçi çocuklarına ders vermek üzere görevlendirildi (1988). Münih'te Türk kültürü dersleri öğretmenliğinin yanı sıra Türkoloji / Türklük bilimi alanında bazı araştırmalar yaptı; Türk gazeteslerinde yazılar yazdı, konferanslar verdi. 1994 yılında yurda dönünce MEB Talim ve Terbiye Kurulunda uzmanlık, müşavirlik yaptı. Bu görevi sırasında, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Halk Edebiyatı Bölümünde yüksek lisans eğitimi tamamladı. Gazi Üniversitesi'nin Türk Dili Bölümünde öğretim görevlisi, okutman unvanlarıyla uzun yıllar Türk dili, yazılı ve sözlü anlatım, yabancılar için dil bilgisi dersleri verdi (1997-2019). Vefatı tarihinde, Gazi Üniversitesi Mühendislik Fakültesinde Türk dili öğretim görevlisi olarak çalışmaktaydı.

Rahmetli Zeyrek, üniversitedeki görevinin yanında dil, kültür araştırmalarına yöneldi. Ermeni mezalimiyle ilgili incelemeler yapıp yayımladı. Özellikle Güney Kafkasya'daki Ahıska ve Acarya bölgeleriyle ilgilendi. Vatanlarından uzaklaştırılmış Ahıska Türklerini, sürgün edildikleri topraklarda ziyaret etti. Avrupa Konseyi Parlamentosunda 2011 yılında "Ahıska Türklerinin Hayatı" konulu bir fotoğraf sergisi açtı. Türkiye'ye göç eden Ahıskalıların teşkilatlarında görev aldı. 2004-2007 yılları arasında Ahıska Türk Dernekleri Federasyonu Başkanlığı görevini yürüttü. Başkanlığı sırasında, 2004 yılından itibaren *Bizim Ahıska* dergisini çıkarmaya başladı. Dergi, 2019 yılında 54-55. sayısında yayın hayatına son

verdi çünkü kurucusunun, genel yayın yönetmeninin sağlığı iyiden iyiye bozulmuştu. Rahmetli Prof. Dr. Fahrettin Kırzioğlu'nun arşivine sahip çıkarak değerlendirmesi de önemli kültür hizmetleri arasındadır.

Şiir yazarak edebiyata ilk adımlarını attı. İlk şiiri "Türkiye'm", 1971 yılında *Silvan* gazetesinde yayımlandığında henüz 15 yaşındaydı. Edebiyat eğitimi tamamladıktan sonra yazı ve şiirlerini; *Türk Edebiyatı*, *Türk Yurdu*, *Türk Kültürü*, *Yeni Türkiye*, *Tarih ve Toplum*, *Divan*, *Doğuş*, *Bilig*, *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, *Posof'un Sesi*, *Türk Ekspres* ve *Bizim Ahıska* dergileriyle *Bizim Anadolu*, *Millet*, *Hergün* ve *Zaman* gazetelerinde yayımladı.

Eskişehir 2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti Ajansı tarafından kendisine Bilim Kültür ve Sanat Ödülü verildi.

Eserleri, tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Bu Yolda* (1998).

Biyografi, İnceleme: *Âşıklar Serdarı Posoflu Âşık Zülâlî* (1986), *Hanaklı Mazlumî: Hayatı, Sanatı, Eserleri* (1999), *Ali Akış: Hayatı ve Faaliyeti* (2003), *Posoflu Zülâlî: Hayatı, Eserleri, Karşılaşmaları ve Millî Faaliyeti* (2004).

Ders Kitabı: *Yabancılar İçin Türkçe Dil Bilgisi 1* (2000).

Araştırma, İnceleme: *Dünden Bugüne Ahıska Türklüğü* (1995), *IV. Sultan Mu-*

rad'ın Revan ve Tebriz Seferi Râznâmesi (1999), *Gürcistan Acaristan ve Türkiye* (1999), *Acaristan ve Acarlar* (2001), *Ahıska Bölgesi ve Ahıska Türkleri* (2001), *Tarih-i Osman Paşa: Özdemiroğlu* (2001), *Posof'un Çizgileri* (2004), *Ahıska Araştırmaları* (2005), *Bu Dosyayı Kaldırıyorum* (Ermeni Meselesi, 2007), *Amasya'nın Altın Tarihi* (2009), *Selçuklu Fethi'nin 930. Yıl Dönümünde Posof Kol Zaferi* (2010), *Yunus'a Doğru* (2013), *Ahıska Gül İdi Gitti* (2015).

Baskıya Hazırlama: *Ahmet Refik Altınay: Kafkas Yollarında/Hatıralar ve Tahassüsler* (1981), *Kitab-ı Dedem Korkut Âlâ Lisân-ı Tâife-i Oğuzan* (2014), *Erzurumlu Tellibeyzade Hacı Faruk Efendi: Erzurum'un Kara Günleri* (2014), *Dede Korkut Kitabı* (Dresden nüshası, 2015).

Osmanlı Türkçe ve yazısına hâkimiyetiyle tanınıyordu.

Yazar Rahime Zeyrek'le evliliğinden oğulları Şamil ve Ahmet Gazi ile kızı Banuçiçek bulunmaktadır.

Ömrünü Ahıska Türklerinin tarih ve kültürünü araştırmaya adanmış; Ermenilerin haksız soykırım iddialarını çürüten araştırmalar yapmış; Kars Ardahan yöresi âşıklarını, halk kültürü zenginliklerini incelemiş; orta dereceli okullarda ve üniversitelerde Türk dili dersleri vererek Türkçeye de önemli hizmetlerde bulunmuştu. Ruhu şad olsun!

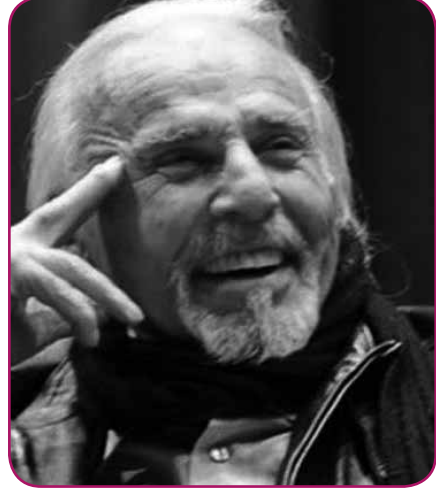

Prof. Dr. Özdemir Nutku

TDK dernek dönemi (1932-1983) üyesi (1959:847), emekli Ankara, Ege, 9 Eylül Üniversiteleri tiyatro dersleri hocalığı, yönetmen, oyun yazarı, çevirmen Prof. Dr. Özdemir Nutku; 8 Kasım 2019 Cuma günü, yaşadığı İzmir'de hayata veda etti. Bir süredir kalp yetmezliği tedavisi görmekteydi. Cenazesi; 10 Kasım 2019 Pazar günü, saat 13.00'te İzmir Sabancı Kültür Merkezinde düzenlenen anma, uğurlama töreninden sonra Karşıyaka Beşikçioğlu Camisi'ne getirildi. Burada kılınan ikinci ve cenaze namazlarının ardından Doğançay Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Rahmetli Nutku, 12 Ocak 1931 tarihinde İstanbul'da doğdu. Babası milletvekilliği de yapmış olan Avukat Mehmet Emrullah Bey, annesi ise Ayşe Nezihe Hanım'dır.

İlkokuldan sonra İstanbul Robert Kolejin orta ve lise bölümlerini bitirdi (1950). Yükseköğreniminin ilk aşamasında Ankara Üniversitesi DTCF İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünden diploma aldı (1956). Ardından Batı Almanya'ya gidip Göttingen Georg-August Üniversitesi Tiyatro Bölümünde yükseköğrenimini tamamladı (1959). Bu öğrenimi sırasında Göttingen Devlet Tiyatrosu Sanat Yönetmeni Heinz Hilpert'e üç yıl asistanlık yaptı, yönetmenlik tecrübesi kazandı. Bazı Alman özel tiyatrolarında oyunlar sahneye koydu. İki yıl kadar Prof. Boetticher'in müzik seminerlerine devam etti. Türkiye'ye dönünce DTCF'de bir yıl önce kurulan Tiyatro Enstitüsünde asistan olarak akademik kariyerine başladı (1959). DTCF Tiyatro Enstitüsü / Kürsüsünde ders vererek 1961'de doktor, 1967'de doçent ve 1974'te de profesör unvanlarını aldı. 1976 yılında İzmir'e yerleşti. Ege Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde

Tiyatro Bölümünü kurdu. Bu fakülte de dekan yardımcılığı (1976-1978) ve dekanlık (1978-1981) yaptı. 9 Eylül Üniversitesi kurulunca tiyatro bölümü, Sahne ve Gösteri Sanatları Bölümü adını aldı. Prof. Nutku, yeni bölümde başkanlık, Güzel Sanatlar Enstitüsünde müdür olarak yaş sınırından emekliye ayrıldığı 1998 yılına kadar tiyatroya hizmetini sürdürdü. Üniversite öğretim üyeliği sırasında ABD (1965), Avusturya (1966), Avustralya (1991) ve tekrar ABD'de (1997) bazı üniversitelerde ders ve seminerler verdi; atölye çalışmalarını yönetti. Emekli olduktan sonra, iki akademik yıl 9 Eylül Üniversitesi'ndeki derslerine devam etti. 2000 yılında KKTC Yakın Doğu Üniversitesi'nden gelen davet üzerine, Sahne Sanatları Fakültesini kurup iki yıl dekanlığını yaptı. 2002'de İzmir'e dönüp 9 Eylül Üniversitesi'nde yüksek lisans ve doktora derslerine girdi, kitaplarını yazıp yayımladı.

Prof. Nutku, tiyatro öğretim üyeliğinin yanı sıra bu alanda bazı uygulamalara da katıldı. Batı Almanya'da aldığı yönetmenlik eğitimi dolayısıyla yüze ya-

kın oyunu sahneye koyarak öğrencilerine örnek oldu. 1990 yılında kurduğu İzmir Şehir Tiyatrolarında Genel Sanat Yönetmenliği görevini üstlendi. Ertesi yıl Türkiye'nin ilk "Kamyon Tiyatro"sunu yaptırıp Gezici Çocuk Tiyatrosunu kurdu. Tiyatroyu, köylere kasabalara götürdü; kendisi de oyunlar yazdı, uyarlamalar yaptı. Ayrıca birçok oyunu, özellikle de Shakespeare ve Brecht oyunlarını Türkçeye kazandırdı. Bazı yazılarında Ergun Tosun imzasını kullandığı görüldü.

Edebiyatın şiir, oyun ve deneme dallarıyla ilgilendi. Bir grup arkadaşıyla Ankara'da *Değişim* adlı bir edebiyat, sanat dergisini çıkardı (12 Sayı, 1961-1962). Çocuklar için *Zeynep'in Tiyatro Kitabı*'ni yayımladı. Tiyatro tarihimiz açısından çok önemli kitap ve makalelere imzasını attı. Meddahlığı bütün yönleriyle inceledi.

Müzik yeteneği de vardı. Yedi yaşından itibaren piyano çalmaya başlamış, 1949 yılındaki ilk klasik müzik konserinden sonra caz müziğine yönelmiş, bir caz kuarteti kurarak bir süre konserlere katılmıştı.

Aldığı 36 ödülün bir bölümü şunlardır:

1965 *Savaş Oyunu* ile B. Almanya Erlangen Tiyatro Şenliği En İyi Yönetmen Ödülü

1979 *Meddahlık ve Meddah Hikâyeleri* kitabıyla Millî Kültür Vakfı Büyük Edebiyat Araştırmaları Ödülü

1984 *Midan'ın Kulakları* yönetmenliğiyle Ulvi Uraz En İyi Yönetmen Ödülü

1993 *Dârülbedâyi'nin Elli Yıllı* kitabıyla Kültür ve Turizm Bakanlığı Tiyatro Araştırmaları Büyük Ödülü

1998 Tabori'den çevirdiği *Bir Casusa Ağıt*'la Avni Dilligil Tiyatro Ödülleri, En İyi Çevirmen Ödülü

1999 UNIMA Türkiye Millî Merkezi Geleneksel Türk Tiyatrosuna Hizmet Ödülü

2001 D.E.Ü. Sahne Sanatları Bölümü Muhsin Ertuğrul Ödülü

2004 Afife Jale Ödülleri, Yaşam Boyu Muhsin Ertuğrul Ödülü

2005 İsmet Küntay Onur Ödülü

2006 KTB Türk Kültürüne Hizmet Ödülü

2012 13. İstanbul Uluslararası Tiyatro Festivali Onur Ödülü

2012 Motif Vakfı Halk Bilimi Büyük Ödülü

2014 Elginkan Vakfı Kültür Araştırma Ödülü

Kitapları dışında 1800 civarında şiir, araştırma, eleştiri, denemesi bulunan Prof. Nutku'nun bu tür yayınlarının yer aldığı başlıca dergi ve gazeteler şunlardır: *Türk Dili, Seçilmiş Hikâyeler, Varlık, Mavi, Şairler Yaprağı, Değişim, Yeditepe, Dost, Tiyatro, Devlet Tiyatrosu Dergisi, Devlet Opera ve Balesi Dergisi, Oyun, Tiyatro 70-80, Milliyet Sanat, Hürriyet Gösteri, Sanat Olayı, Tiyatro Araştırmaları Dergisi, Millî Kültür, Ulusal Kültür, Tiyatro Tiyatro, Agon, TOBAV Sanat, Tiyatral, Hayal, Sahne, Ünlem ve Ada; Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet, Pazar Postası, Yeniğün, Vatan, Meydan, Hürğün ve Öncü.*

Ölümü üzerine yayımlanan haber ve anma yazılarında belirtildiği üzere 66 telif, 61 çeviri, 4 şiir, 16 oyun ve uyarlama, 2 senaryo ve bir çocuk kitabı bulunmaktadır. On kadar kitabı henüz yayımlanmamıştır. Birçok kitabının yeni baskıları yapılmıştır. Başlıca eser-

leri, tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Eller* (1950), *Üç Nokta* (1954), *Bölük Yaşantı* (1957), *Uzun Atlar Vadisi* (1996).

Oyun / Uyarlama: *Merdiven* (1962), *Köprü* (TDK, 1964), *Kriegspiel / Savaş Oyunu* (S. Çağan'la 1965, Türkçesi 1968), *Çiçek / Mimodram* (1967), *Söylev* (K. Atatürk'ten uyarlama, 1973), *Kül Altındaki Kor* (Çehov uyarlaması 1993), *Bana William Deyin* (2010).

İnceleme / Araştırma: *Tiyatro ve Yazar* (1960), *The Stagnation and Revival of Verse Drama in England* (Doktora Tezi, 1961), *Modern Tiyatro Akımları I* (1963), *Oyun Yazarı* (1965), *Stanislavski'nin Sahneye Koyduğu Martı* (1968), *Dârülbedâyi'nin Elli Yılı* (1969), *Dünya Tiyatrosu Tarihi I-II* (1971-1972), *IV. Mehmet'in Edirne Şenliği* (1972), *Tiyatro Yönetmeninin Çalışması* (1974), *Türkiye'de Brecht* (1976), *Yaşayan Tiyatro* (1976), *Meddahlık ve Meddah Hikâyeleri* (1978), *Öğretmenler ve Amatörler İçin Sahne Bilgisi* (1980), *Sahne Bilgisi I-II* (1982-1983), *Dram Sanatı* (1983), *Uzatmalı Gerçekler* (1986), *Benden Sonra Tufan Olmasın* (Muhsin Ertuğrul'un Anıları, E. Sevinçli ve M. Tunçay'la, 1989), *Theatre in Turkey* (S. Şener ve A. Yüksel'le, 1991), *Zümrüdüanka'nın Külleri* (1991), *Gerçeklerin Düşleri* (1994), *Duvardaki Mavi Kuş* (1994), *Oyunculuk Tarihi: Başlangıcından 19. Yüzyıla* (1995), *Oyun Çocuk Tiyatro* (1998), *Atatürk ve Cumhuriyet Tiyatrosu* (1999), *Traditional Turkish Theater* (M. And ve M. Özhan'la, 1999), *Oyunculuk Tarihi I-II* (2002), *Oyuncunun Çalışması* (2003), *Duvar Yıkılırken Almanya'da Tiyatro* (2005), *Bertolt Brecht ve Epik Tiyatro* (2007), *Troya'nın Tahta Atı* (2009), *Zaman İçinde Zaman* (2014), *Darülbedâyî'den Şehir Tiyatrosuna* (2015), *Bir Sahnedir Dünya* (2017).

Sözlük: *Tiyatro Terimleri Sözlüğü* (H. Tamer ve M. And'la, TDK, 1966), *Gösterim Sanatları Terimleri Sözlüğü* (TDK, 1983), *Elizabeth Dönemi ve Shakespeare Sözlüğü* (2008).

Senaryo: *Muhsin Ertuğrul Belgeseli* (TRT, 1989), *Türk Tiyatrosu Belgeseli* (10 Bölüm, TRT 1990-1996).

Çocuk Kitabı: *Zeynep'in Tiyatro Kitabı* (1983).

Çeviri: *Çağdaş Amerikan Şiirleri* (T. Dursun K. İle, 1956), *Yolculuk Günlüğü* (B. Curipeschitz, 1977), *Göktaş* (F. Dürrenmatt, 1979), *Romeo ve Juliet* (W. Shakespeare, 1984), *Oyuncu: Yönetmenin Elinde Yaratıcı Bir Özne ya da Araç* (M. Dietrich, 1985), *Othello* (W. Shakespeare, 1985), *Kral Lear* (W. Shakespeare, 1986), *Yeter ki Sonu İyi Bitsin* (W. Shakespeare, 1988), *Onikinci Gece* (W. Shakespeare, 1988), *Tiyatrocu* (T. Bernhard, 1992), *At* (J. Hay, 1991), *Edirne Günlüğü* (J. Covel, 1994), *Weisman ile Kızılyüz* (G. Tabori, 1994), *Bir Casusa Ağıt* (G. Tabori, 1994), *Çizme ve Çorapları* (H. Achternbusch, 1994), *Dram Sanatının Alanı* (M. Esslin, 1996), *Kafkas Tebeşir Dairesi* (B. Brecht, 1998), *Tiyatrocu* (T. Bernhard, 1999), *Sezuan'ın İyi İnsanı* (B. Brecht, 1999), *Simone Machard'ın Hayalleri* (B. Brecht, 2000), *Arturo Ui'nin Yükselişi* (B. Brecht, 2000), *Yükselişten Sonra* (G. Borris, 2005), *III. Richard* (W. Shakespeare, 2007), *Yanlışlıklar Komedyası* (W. Shakespeare, 2010), *Cardenio* (W. Shakespeare, 2011), *Kısasa Kısas* (W. Shakespeare, 2011), *Öfkeyle Bak Geriye* (J. Osborne, 2012), *Hırçın Kız* (W. Shakespeare, 2012), *İki Soylu Akraba* (W. Shakespeare, 2012), *Bir Yaz Gecesi Rüyası* (W. Shakespeare, 2012), *Venedik Taciri* (W. Shakespeare, 2012), *Hamlet* (W. Shakespeare, 2013), *Nasıl Hoşunuza Giderse* (W. Shakespeare, 2013), *Veronali Soylu İki Delikanlı* (W. Shakespeare, 2013) *Carolanus'un Trajedyası* (W. Shakespeare,

2013), *Aşkın Emeği Boşuna* (W. Shakespeare, 2014), *Kral VI, Henri* (W. Shakespeare, 2014), *Titus Andronicus* (W. Shakespeare, 2014), *Cymbeline* (W. Shakespeare, 2013), *Macbeth* (W. Shakespeare, 2015), *Fırtına* (W. Shakespeare, 2015), *II. Richard* (W. Shakespeare, 2015), *Çifte İhanet* (W. Shakespeare, 2016), *Maltalı Yahudi* (C. Marlowe, 2016), *Paris'te Katliam* (C. Marlowe, 2016), *Kartaca Kraliçesi Dido* (C. Marlowe, 2016), *II. Edward* (C. Marlowe, 2017), *Timurlenk I* (C. Marlowe, 2017), *Timurlenk II* (C. Marlowe, 2017).

Belkis Özlem'in baskıya hazırladığı *Prof. Dr. Özdemir Nutku'ya Armağan* kitabı İzmir'de yayımlandı (2012).

İngilizce ve Almanca biliyordu.

Sevgi Yenen (hikâyeci, romancı), Tülin Cansunar (çevirmen) ve Hülya Alkan (tiyatro uzmanı) ile evlenen Nutku'nun bu evliliklerinden Korkut, Elif ve Zeynep adlarında birer evladı bulunmaktadır.

Prof. Dr. Özdemir Nutku, TDK'nin faal üyelerindendi. 1978-1983 yılları arasında yönetim kurulunda görev yaptı. *Türk Dili*'nde makale ve oyun eleştirileri yayımlandı. Hazırladığı iki tiyatro sözlüğü ve bir oyunu Kurumca bastırıldı.

Çok yönlü bir yazar, öğretim üyesi ve sanatçıydı. Kitap, oyun ve makaleleri nesilden nesle okunacak, yararlanılacak ve kitaplıklarda özenle korunacaktır. Baskıya hazır çok sayıda kitabının da yayınevlerince değerlendirileceğine inanıyoruz. Ruhu şad olsun!

Prof. Dr. Fatma Tulga Ocak

Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Emekli Öğretim Üyesi Prof. Dr. Fatma Tulga Ocak; 21 Kasım 2019 Perşembe günü, Ankara'da hayata gözlerini yumdu. Cenazesi; 22 Kasım 2019 Cuma günü, saat 11.00'de Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü Edebiyat Fakültesinde düzenlenen tören ve Bilkent Doğramacı zade Ali Sami Paşa Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Ankara Gölbaşı Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Rahmetli Ocak, 15 Mayıs 1946 tarihinde Gaziantep'te doğdu. Babası Ali Kemal Bey, annesi ise Sabriye Türkan (Barlas) Hanım'dır.

Emekliye ayrılması dolayısıyla 2013 yılında yayımlanan *Prof. Dr. F. Tulga*

Ocak'a Armağan kitabında yer alan öz geçmişi (s. 8-12) ile Prof. Dr. Osman Horata'nın kendisiyle yaptığı söyleşiye

(s.13-21) göre hayatı, akademik çalışmaları ve eserlerini şöyle özetleyebiliriz:

Babası Ali Ocak'ın 1950 genel seçimlerinde milletvekili seçilmesi dolayısıyla ailesi Ankara'ya yerleşti. TED Ankara Koleji ilkokul, ortaokul ve lise bölümlerini bitirdi (1964). Yükseköğrenimini DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde tamamladı (1968). Lisans tezi, Prof. Dr. Hasibe Mazıoğlu'nun danışmanlığında hazırladığı *Esâd Selânikî Divânı*'ydi. RCD bursuyla 1969 yılında Tahran'a gitti. Tahran Üniversitesi Edebiyat ve İnsani Bilimler Fakültesinde, Prof. Dr. Mehdi Mohakkık'ın danışmanlığında *Tahlîl-i Eş'âr-ı Dîvân-ı Fârsî-i Ahmed-i Dâ'î* başlıklı doktora tezini savunup "doktor" unvanını aldı (1973). Türkiye'ye dönünce Millî Kütüphanede memuriyete başladı (1973). 1974 yılında, Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesine Farsça öğretim görevlisi olarak atandı. *Nef'i'nin Türkçe Divânı'nın Tahlîli* çalışması ile 1980 yılında doçentliğe terfi etti. 1988 yılında profesör oldu. Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde Eski Türk Edebiyatı Ana Bilim Dalı Başkanlığı (1988-2002), Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanlığı (2005-2008) görevlerinde bulundu. Bu görevleri sırasında 1993 yılında Ahmet Yesevî Üniversitesi Rektör Yardımcılığı

görevini üstlendi; DTCF'de eski Türk edebiyatı dersleri verdi (2006-2007). 2013 yılında yaş sınırından emekliye ayrıldı.

Eski Türk edebiyatı, Fars dili ve edebiyatı alanlarındaki bilgi ve çalışmalarıyla tanınan Prof. Ocak, akademik hayatı boyunca 9 yüksek lisans tezi ve 6 doktora tezine danışmanlık yaptı.

Makaleleri *Journal of Turkish Studies*, *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, *Erdem* ve *Türkbilig Türkoloji Araştırmaları* gibi bilimsel dergilerde yayımlandı.

Kitapları şunlardır: *Ahvâl ü Âsâr ü Tahlîl-i Eş'ar-i Dîvân-ı Fârsî-i Ahmed-i Dâ'î* (Tahran 2006).

Ölümünün 350. Yılında Nef'i (1987) ve *Seçme Şiirler / Osman Beşe Barlas, Ülker Barlas* (Uğurok Barlas'la, 2005) kitaplarının da hazırlayıcılarından biridir.

Farsça ve İngilizce biliyordu.

Evlenmemiş, servetini Darüşşafaka Cemiyeti'ne bağışlamıştır.

Eski Türk edebiyatı, divan edebiyatı, Fars dili ve edebiyatı alanlarındaki araştırmaları ve yayınları, yetiştirdiği değerli öğrencileriyle eğitim ve kültür tarihimizde daima saygıyla anılacak bir yer edinmeyi başardı. Ruhu şad olsun!